

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OTGERICHT IN 1896.)

*En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is,
en de menschen hebben de duisternis liever gehad dan het licht;
want hunne werken waren boos.* JOH. 3 : 19.

No. 16.

15 Augustus 1909.

14de Jaargang.

GEESTEN.

Door den Profeet JOSEPH SMITH.

„Beproeft de geesten”. Gebeurtenissen welke onlangs onder ons hebben plaats gehad, maken het mij tot een plicht iets te zeggen met betrekking tot de geesten waardoor de menschen beïnvloed worden.

Het is duidelijk van de geschriften der apostelen, dat vele valsche geesten in hunne dagen bestonden, en „in de wereld waren uitgegaan”, en dat het een kennis vereischte, welke God alleen kon geven, om de valsche geesten te onderscheiden en aan te toonen welke geesten van God waren. De wereld in het algemeen is zeer onkundig geweest met betrekking tot deze zaak, en waarom kon het anders zijn — „want niemand weet de dingen Gods, dan door den Geest van God”.

De Egyptenaren waren onbekwaam het verschil te zien tusschen de wonderen van Mozes en die welke door tovenaars verricht werden, totdat zij te zamen getoetst werden; en als Mozes niet in hun midden was verschenen, dan zouden zij ongetwijfeld gedacht hebben, dat de wonderen door de tovenaars verricht, door de groote macht van God waren geschied, want het waren groote wonderen die door hen verricht werden — een bovenmenselijke macht was werkzaam en groote macht werd geopenbaard.

De waarzegster van Endor is ook een zeer merkwaardig persoon; met groote macht aangedaan deed zij den profeet Samuel opkomen, en hij verscheen voor den verbaasden koning, en openbaarde hem zijn toekomstig lot. Wie kan zeggen of deze vrouw van God is en een rechtvaardige vrouw — of dat de macht die

zij bezat uit den duivel en zij een waarzegster was zooals in den Bijbel vermeld wordt? Het is nu gemakkelijk voor ons te zeggen, maar als wij in haren tijd geleefd hadden, wie onzer zou dan het geheim hebben kunnen openbaren?

Het zou juist zoo moeilijk voor ons geweest zijn om te zeggen door welken geest de apostelen profeteerden, of door welke macht zij spraken en wonderen deden. Wie kon gezegd hebben, of de macht van Simon den toovenaar van God of van den duivel was?

Er schijnt in alle eeuwen steeds een gebrek aan kennis met betrekking tot dit onderwerp geweest te zijn. Geesten van elke soort zijn geopenbaard in iedere eeuw en bijna onder alle menschen. Als wij onder de heidenen gaan dan zien wij, dat zij hunne geesten hebben; de Mahomedanen, de Joden, de Christenen, de Indianen — zij allen hebben hunne geesten — alle hebben een hoogere macht en zeggen dat hunne geesten van God zijn. Wie zal het geheim ophelderen?

„Beproeft de geesten” zegt Johannes, maar wie zal het doen? De geleerde, de redenaar, de wijsgeer of de godgeleerde — allen zijn onkundig. De heidenen roemen op hun goden en over de groote dingen die door hunne orakelen zijn geopenbaard. De Muzelman beroept zich op zijn Koran, en op de goddelijke inlichtingen die zijne voorzaten ontvingen en die zij nog ontvangen. Onder de Joden hebben zich vele voorvallen voorgedaan, zoowel in vroegere als in latere tijden, dat mannen voorgaven geïnspireerd te zijn en gezonden, om groote gebeurtenissen te doen plaats hebben en ook de Christenen hebben zoodanige mannen gehad.

„Beproeft de geesten”; maar waarmede? Zullen wij ze beproeven volgens de leerstellingen der menschen? Welke groote dwaasheid, welke onkunde. Beproeft de werkingen en handelingen van een eeuwig wezen — want ik zeg dat alle geesten dat zijn — volgens iets dat in onkunde en dwaasheid is voortgebracht. Engelen zouden hun aangezicht bedekken en duivelen zouden zich beschaamd en beleedigd gevoelen, en zouden zeggen: „Paulus ken ik en Jezus weet ik, maar wie zijt gij?” Laat een ieder mensch een godsdienst maken en daar de booze geesten bij beproeven, en de duivel zal zich verheugen, want dat is alles wat hij verlangt en alles wat hij vraagt. En toch doen vele menschen dit en vandaar „zijn er vele geesten in de wereld.

Het groote kwaad is, dat menschen onbekend zijn met den aard der geesten, hunne macht, wetten, regeering, intelligentie enz., en denken, dat, wanneer er iets plaats heeft, een kracht ontwikkeld wordt, openbaringen of visioenen ontvangen, dat het dan van God is. Daarom bezitten Methodisten, Presbyterianen en anderen vaak een geest welke hen doet nederliggen, en gedu-

rende de werkingen van dien geest schijnt alle leven geweken; zij denken dat het de macht van God is en een heerlijke openbaring van Hem. Een openbaring van wat? Is er eenige kennis medegedeeld? Zijn de gordijnen des hemels weggetrokken — of de doeleinden van God bereikt? Hebben zij een engel gezien en met hem gesproken — of zijn de heerlijkheden der toekomst hun getoond? Neen! Maar hun lichaam is bewegingloos geweest, de werkingen van den geest zijn opgehouden, en al de kennis die van hen verkregen kan worden, wanneer zij opstaan, is een uitroep van „glorie” of „halleluja” of een onsamenhangende uitdrukking; maar zij zijn onder „de macht” geweest.

De Kwaker draait op zijn hiel rond, door een hoogere macht of geest gedreven en denkt dat hij door den Geest van God bestuurd wordt; en de Springer (een secte in Amerika die dansen en springen in hunne godsdienst oefeningen, VERTALER) springt en doet alle soorten van vreemde vertooningen. Een Methodist der oude secte zal onder den invloed van den geest roepen alsof hij de hemelen met zijn geschreeuw wil scheuren; terwijl de Kwakers (of Vrienden) stil zullen zitten en niets zeggen, wanneer zij volgens hunne gedachten door den Geest van God gedreven worden. Is God de oorzaak van dit alles? En als Hij niet de oorzaak van dit alles is, wat erkent Hij dan? Voorwaar zulk een tegenstrijdige menigte van verdeeldheid kan nimmer het koninkrijk der hemelen ingaan.

Een ieder hunner geeft voor bekwaam te zijn den geest van den ander te beproeven, maar geen hunner kan zijn eigen geest beproeven, en wat is de oorzaak? Zij hebben geen sleutel om te ontsluiten, geen maat waarmede zij kunnen meten en geen toetssteen waarmede zij kunnen beproeven. Kan iemand zonder maatstaf de hoogte, lengte of breedte van een gebouw meten, een metaal zonder toetssteen toetsen, of de bewegingen der planeten aangeven zonder kennis der sterrenkunde? Zeker niet; en als zulk een onkunde bestaat met betrekking tot geesten, wie kan dan een engel des lichts beschrijven? Als Satan zoude verschijnen als een engel des lichts, wie kan dan zijn kleur, teekenen, verschijning, heerlijkheid, of wat de aard zijner verschijning is vertellen? Wie kan den geest der Fransche profeten met hunne openbaringen, visioenen, krachten en verschijningen verklaren? Of wie kan den geest der Irvingianen, met hunne apostelen, profeten, visioenen, talen en uitleggingen aantonen? Of wie kan aan het licht brengen en ontdekken de verborgen geheimen der valsche geesten die zoo vaak onder de Heiligen der Laatste Dagen geopenbaard worden? Wij antwoorden, dat niemand dat kan doen zonder het Priesterschap, zonder kennis te hebben van de

wetten waardoor geesten bestuurd worden; want daar „niemand de dingen Gods weet, dan door den Geest van God”, zoo kan niemand den geest van den duivel, zijn macht en invloed weten, tenzij hij in het bezit is van bovenmenselijke wijsheid, en aan hem door middel van het Priesterschap de verborgen werkingen zijner doeleinden is bekend gemaakt; zonder den engelachtigen vorm te kennen, de heilige uitdrukking en houding en den ijver die hij vaak ten toon spreidt voor de heerlijkheid Gods, met inbegrip van den profetischen geest, den heiligen invloed, de goddelijke verschijning en het heilige kleed, welke zoo kenmerkend met zijne handelingen en geheimzinnige vertooningen zijn.

Een mensch moet de onderscheiding van geesten hebben, alvorens hij dezen helschen invloed aan het licht kan brengen en die aan de wereld te verklaren in al zijne ziel-verwoestende, duivelsche en vreeselijke hoedanigheden; want niets is verderfelijker voor de kinderen der menschen dan onder den invloed te zijn van valsche geesten, wanneer zij denken den Geest van God te hebben. Duizenden hebben den invloed van die vreeselijke macht en schadelijke gevolgen ondervonden; lange pelgrimtochten zijn ondernomen geworden, boetedoeningen ondergaan, pijn ellende en verval behooren tot de gevolgen; volken hebben gesidderd, koninkrijken zijn omgeworpen, landstreken zijn verwoest geworden en bloedvergieting en verwoesting zijn de kleedingstukken waarmede de invloed der hel bekleed is.

De Turken, Hindoes, Joden, Christenen en Indianen, inderdaad zijn al de volken verleid geworden, bedrogen en benadeeld door de kwade gevolgen van valsche geesten.

Zooals wij reeds hebben opgemerkt is de groote moeilijkheid gelegen in de onkunde met betrekking tot den aard van geesten, van de wetten waardoor zij bestuurd worden en de teekenen waaraan zij gekend kunnen worden. Als de Geest van God noodig is, om de dingen van God te weten, en als de geest van den duivel daardoor alleen kan ontmaskerd worden, dan is het een natuurlijk gevolg, dat, tenzij een persoon of personen een mededeeling of openbaring van God hebben ontvangen, hun de werkingen van geesten verklarende, zij voor eeuwig in onkunde moeten verblijven omtrent deze beginselen; want ik beweer, dat als één mensch die dingen alleen kan verstaan door den Geest van God, dan kunnen tienduizend menschen dat ook niet; het is even ver uit het bereik van de wijsheid der geleerden, de tong der redenaars en de macht der machtigen. Wij allen zullen eindelijk tot dit besluit moeten komen, wat wij ook denken omtrent openbaring, dat wij zonder openbaring niets kunnen weten omtrent God of den duivel; en hoe ongewillig de wereld ook moge

zijn om dit beginsel te erkennen, zoo is het bewezen door de onderscheidene begrippen omtrent deze zaak, dat zij niets van dit beginsel weten, en het is juist zoo duidelijk, dat zij zonder Goddelijke inlichtingen in onkunde moeten verblijven. De wereld heeft steeds valsche profeten voor echte aangezien, en daarom heeft zij de ware profeten gedood, gesteenigd, gestraft en in de gevangenis geworpen; en zij moesten zich verbergen in wildernissen, holen en spelonken der aarde, en alhoewel zij de eerbareste mannen der samenleving waren, zoo werden zij als vagebonden verbannen, terwijl vagebonden, huichelaars, bedriegers en de slechtste mannen gekoesterd, geëerd en ondersteund werden.

En mensch moet de onderscheiding van geesten hebben, zooals wij reeds hebben aangehaald, om deze dingen te verstaan, en hoe kan hij die gave verkrijgen als er geen gaven des Geestes zijn? En hoe kunnen die gaven zonder openbaring verkregen worden? „Christus is ten hemel opgevaren en heeft den menschen gaven gegeven, en Hij gaf sommige tot Apostelen, sommige tot Evangelisten en sommige tot Herders en Leeraars”. En hoe werden Apostelen, Profeten, Leeraars en Evangelisten gekozen? Door profetie (openbaring) en door de oplegging der handen — door een Goddelijke aanwijzing en een Goddelijk bepaalde verordening — door middel van het Priesterschap, georganiseerd volgens de orde van God door Goddelijke aanstelling. De Apostelen van vroeger tijden hadden de sleutelen van dit Priesterschap — van de verborgenheden van het Koninkrijk van God — en waren daarom bekwaam alle dingen te ontsluiten en te verklaren met betrekking tot de regeering der Kerk en het welzijn der menschen, de toekomstige bestemming der menschen en de macht en invloed der geesten, want zij konden hen volgens hun wil beheerschen, hun gebieden in den naam van Jezus te verrekken, en hunne kwade en geheimzinnige werkingen ontdekken, wanneer zij trachtende waren zich, in een godsdienstig kleed gehuld, aan de Kerk op te dringen en de belangen der Kerk en de verspreiding der waarheid tegen te gaan. Wij lezen, dat zij „duivelen uitwierpen in den naam van Jezus”, en toen eene vrouw, die een waarzeggende geest had, Paulus en Silas nariep „deze menschen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen”, onderscheidten zij den geest en alhoewel die ten voordeele van hen sprak, zoo gebood Paulus den geest haar te verlaten en redde haar, en vrijwaarden zij zichzelf voor schande, welke misschien op hen gekomen zou zijn door een verbinding met haar in de ontwikkeling van hare booze beginselen, waarvan zij zeker beschuldigd zouden worden als zij dien boozen geest niet hadden bestraft.

Een gelijksoortige macht bestond door middel van het Priesterschap in verschillende eeuwen. Mozes kon de macht der tovenaars ontdekken en toonen dat hij Gods dienstknecht was; toen hij op den berg was wist hij (door openbaring) dat Israëel afgodendienst bedreef; hij kon de zonde van Korach, Dathan en Abiram zien, waarzeggers en tovenaars in hunne handelingen ontdekken en de ware profeten des Heeren aantoonen. Jozua wist hoe den man te ontdekken die het gouden het Babilonische kleed had gestolen. Micha kon den valschen geest aanwijzen waardoor de vierhonderd profeten geleid werden en als zijn raad was aangenomen geworden, dan zouden vele levens gespaard zijn gebleven. II Kron. 18. Elia, Elisa, Jesaja, Jeremia, Ezechiël en vele andere profeten hadden deze macht. Onze Zaligmaker, de Apostelen en zelfs de leden der Kerk waren met deze gave begiftigd, want Paulus zegt, I Cor. 12 „eenen anderen is gegeven menigerlei talen; en eenen anderen uitlegging der talen; eenen anderen de werkingen der krachten, een anderen profetie; en eenen anderen onderscheidingen der geesten”; deze gaan allen uit van denzelfden Geest van God en waren gaven van God. De gemeente te Efeze was door dit beginsel bekwaam „degenen te beproeven die uitgaven, dat zij apostelen waren, en zij waren het niet, maar werden leugenaars bevonden”. Openb. 2 : 2.

Als wij de zaak in den aanvang beschouwen en wetenschappelijk beziën, dan zullen wij ontdekken, dat er een groot verschil is tusschen lichaam en geest. Het lichaam wordt verondersteld te zijn gevormd van stof, en de geest is volgens velen, onstoffelijk, zonder zelfstandigheid. Wij wenschen echter hiervan te verschillen en verklaren, dat geest een zelfstandigheid is; dat hij uit stof bestaat, maar reiner, fijner en veerkrachtiger is dan het lichaam. Dat hij bestond voor het lichaam bestond, kan bestaan in het lichaam en buiten het lichaam, wanneer het lichaam tot stof vergaat, en zal in de opstanding er weder mede vereenigd worden.

Zonder te trachten de verborgen verbinding te beschrijven en de wetten die het lichaam en den geest van den mensch beheerschen, hunne verhouding tot elkaar en het doel van God met betrekking tot het menschelijk lichaam en den geest, zoo wil ik alleen opmerken, dat de geesten der menschen eeuwig zijn, dat zij geregeerd worden door hetzelfde Priesterschap als Abraham, Melchizedek en de Apostelen; dat zij georganiseerd zijn volgens dat Priesterschap, hetwelk eeuwig is „zonder begin van dagen, noch einde des levens hebbende,” — dat zij zich allen bewegen in hunne eigene sferen en door de wet van God bestuurd worden; dat zij, wanneer zij op aarde komen, in een proeftijd zijn en zich voorbereiden, wanneer zij rechtvaardig zijn, voor een toekomst

en hoogere heerlijkheid; dat de geesten van goede menschen zich niet verder met de boozen kunnen inlaten als hun is toegestaan, want „Michaël, de archangel, toen hij met den duivel twistte, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen; maar zeide: De Heere bestraffe u!”

Het schijnt ook, dat booze geesten hunne grenzen, beperkingen en wetten hebben waardoor zij bestuurd of beheerscht worden, en zij weten hun toekomstig lot; vandaar dat zij die in den bezetene waren, tot onzen Zaligmaker zeiden: „Zijt gij gekomen om ons te pijnigen voor den tijd?” En toen Satan zich voor God stelde, onder de zonen Gods, zeide hij, dat hij kwam „van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen”, Job 1 : 7. en hij wordt nadrukkelijk genoemd de Overste van de machten der lucht; en het is zeer duidelijk, dat die een macht bezitten die niemand anders dan zij die het Priesterschap hebben, kunnen beheerschen, zooals wij hebben gezien in het voorval met de zonen van Sceva.

Wordt vervolgd.

HADDEN ZIJ EEN BETEREN WEG GEKOZEN?

Zij waren naar Zion gegaan en met Gods volk vergaderd. Groot was de verandering en vele de bezwaren die zij moesten doormaken, maar het was hun wensch en begeerte geweest. Als zij slechts in Zion konden zijn, dan waren zij gelukkig en het gaf niets welk werk zij zouden moeten verrichten, als zij er maar waren . . . en zij waren er nu.

Nadat de eerste tijd van ongewoonte en moeilijkheden voorbij was, kreeg hij zeer goed werk en verdiende meer dan ooit te voren in Nederland, zooveel zelfs dat er nog wat weggelegd kon worden. Ook leefden zij er veel beter als ooit te voren in hun vaderland en hadden meer dan zij verwacht hadden. Jammer dat zij zooveel zegen en voorspoed genietende den Gever van dit alles min of meer uit het oog verloren en het doel uit het oog verloren waarom zij eigenlijk naar Zion waren gegaan, om namelijk in de wegen des Heeren te wandelen.

Geen wonder dat de Geest des Heeren van hen week en de machten der duisternis hen beïnvloedden. Hun oog richtte zich dan ook weder naar hun vaderland en daar steeds brieven van familieleden, die geen leden der Kerk waren, hen bereikten, waarin zij aangespoord werden naar Nederland terug te keeren, zoo besloten zij eindelijk dit te doen, want zij gevoelden zich zoo

eenzaam in Zion en hadden nu toch een aardig sommetje overgespaard en konden daar een zaakje mede beginnen in het land hunner geboorte en zoo gelukkig leven te midden hunner familie. En het Evangelie? Nu, ja, men kan God overal dienen.

Eenige jaren zijn voorbijgegaan. Een hunner landgenooten, die in Zion met hen bekend was geweest en zich nu in Nederland op Zending bevond, nam zich voor hen op te zoeken. En alhoewel dit geen gemakkelijke taak voor hem was in die groote stad A., zoo slaagde hij er eindelijk in en vond hun zeer schamele woning. Zij schaamden zich, zooals zij later zelf bekenden, hem te ontvangen en hielden alsof zij niet thuis waren.

Maar bij eene ontmoeting op straat kon de toestand niet langer verzwegen worden. O, hoe berouwden het hun niet naar raad geluisterd en dat land verlaten te hebben, want nu, alles was op en het zaakje, ach met moeite konden zij in hunne dagelijksche behoeften voorzien en maatschappelijk hadden zij het veel slechter dan in Utah. Ach, hadden zij maar middelen, om weer heen te gaan, want hunne gedachten en begeerten waren steeds naar die plaats, welke zij terwille van familie hadden verlaten. En de familie, ach wij zullen daar niet over uitwijden, het doel was bereikt en dat was wat men wilde.

En hoe stond het met het Evangelie? Dienden zij God zooals voorheen? De lust en begeerte daartoe was uit hunne ziel geweken; het was lusteloos en levenloos daarbinnen, ontevredenheid met den toestand, waarin zij door eigen toedoen waren geraakt, was daar aanwezig. Zij hielden zich verre van de Mormonen verwijderd, wilden zich niet als zoodanig doen kennen en wilden door niets aan die dingen herinnerd worden, want dan was daar binnen een stem die zij niet tot zwijgen konden brengen.

Stille, geheime weldaden, zijn bloemen onder de sneeuw.

Lange mijlen leggen
Tusschen doen en zeggen.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
J. H. WALKER.

Assistent:
W^M J. DE BRIJ.

DE ZIEL.

En de geest en het lichaam is de ziel des menschen. LEER EN VERB. 88 : 15.

De Profeet Joseph Smith gaf bovenstaande verklaring in een openbaring, in het jaar 1832. Sommige personen bestrijden de Heiligen der laatste Dagen en ook deze openbaring, door te zeggen dat deze uitdrukking niet juist is, want dat met ziel den geest des menschen bedoeld wordt. Een zoodanige redeneering is echter niet juist en een onderzoek zal doen zien, dat ook deze verklaring van Joseph Smith volgens de Schriften is.

Het woord „ziel” wordt in het spreken voor verschillende dingen gebruikt en ook is dit in den Bijbel het geval. Een van die uitdrukkingen voor echt te erkennen is onredelijk, want op welke gronden verwerpt men dan de anderen? De mensch kan misschien een woord of naam verkeerd gebruiken, maar van God kan dat niet gezegd worden. Welnu, God noemt den mensch die hier op aarde leeft, dus „geest en lichaam”, ziel; want wij lezen in Genesis 2 : 7 : „En de Heere God had den mensch geformeerd uit het stof der aarde, en in zijne neusgaten geblazen den adem des levens; alzoo werd de mensch tot een levende ziel”. Toen Adam dus leefde, toen de geest in hem kwam, werd hij tot een levende ziel. Ook Paulus erkende dit en schreef daarom: „Alzoo is er ook geschreven: De eerste mensch Adam is geworden tot eene levende ziel”; hij verwijst hier naar Gen. 2 : 7.

Eigenaardig is de uitdrukking „levende ziel”. Het woord „ziel” drukt dan ook steeds het beginsel van leven uit. Als de geest het lichaam verlaat, dan heeft er een ontbinding plaats, het lichaam keert terug tot de aarde, waaruit het genomen is, en alhoewel de geest als persoonlijkheid blijft voortleven, zoo is dat toch niet „de levende ziel” waarover in Gen. 2 : 7 gesproken wordt. Als straks de opstanding der dooden plaats heeft, dan wordt de mensch wederom „een levende ziel”, want geest en lichaam worden vereenigd en worden weder één levend geheel. Joseph Smith drukt dat duidelijk uit in vers 16 van afd. 88: „En de opstanding der dooden is de verlossing der ziel.”

Ook in het dagelijksche spreken wordt wel gezegd: „Er was geen levende ziel;” soms ook: „Een stad van tienduizend zielen.” Het woord ziel bedoelt hier mensch, inwoner eener stad, en is

in denzelfden zin gebruikt als in Gen. 2:7 en zooals Joseph Smith het uitdrukte.

In Lukas 21 : 19 lezen wij: „Bezit uwe zielen in uwe lijdzaamheid”. De beteekenis is met gelatenheid het lijden te dragen en heeft ook hier betrekking op „geest en lichaam”, want er wordt daar over het aardsche leven gesproken. Ook de uitdrukking „ziel” als voorkomende in Ezechiël 18, heeft betrekking op hetzelfde wezen als in Gen. 2 : 7 en door Joseph Smith bedoeld — geest en lichaam — want in vers 20 lezen wij: „De ziel, die zondigt, die zal sterven” enz. Welnu, in het geheele hoofdstuk wordt gesproken over het aardsche leven van den mensch en de daden door hem hier verricht; de woorden rechtvaardige en goddelooze, worden voor hetzelfde wezen, den mensch, gebruikt. In vers 31 wordt het woord „geest” gebruikt en daarmee wordt het inwendige van den mensch bedoeld. De zielen — geest en lichaam — hebben gezondigd en zullen sterven, verloren gaan, zie vers 20; maar als zij veranderen, een nieuw hart en een nieuwen geest maken, dan zal het leven ook het gevolg zijn.

In Petrus 3 : 20 vinden wij ook een schoon voorbeeld. Er staat, dat „weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water”. Dit zielen heeft geen betrekking op de geesten, maar op „geesten en lichamen”; de andere zielen zijn omgekomen, de geesten verlieten de lichamen en gingen naar de gevangenis, zie vers 19, en de lichamen vergingen tot stof.

Wij zien dus dat volgens deze aanhalingen Joseph Smith volgens den Bijbel sprak. Wij willen het woord „ziel” ook nader beschouwen. In Leviticus 17 wordt het woord „ziel” verschillend gebruikt. In vers 10 heeft „ziel” betrekking op den persoon die het bloed gegeten zal hebben, en in vers 11 heeft het betrekking op het beginsel van leven: „Want de ziel — het leven — van het vleesch is in het bloed”. In het laatste gedeelte van vers 11 heeft het woord „ziel” echter weer betrekking op den mensch — geest en lichaam, — want er staat: „Want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen”. Dit wordt vooral duidelijk in vers 12 waar wij lezen: „Geene ziel van u zal bloed eten,” zie ook vers 15. Nu, als het woord „ziel” geest bedoelt dan zou dit onredelijk zijn, want de geest eet geen bloed en ook niet het beginsel van leven.

Wij zien dus door een nauwlettend overdenken van Leviticus 17, dat „ziel” in dat hoofdstuk gebruikt wordt met betrekking tot het beginsel van leven of bloed en met betrekking tot den mensch — geest en lichaam — zooals Joseph Smith dit zeide.

Soms wordt „ziel” voor geest gebruikt, zooals in Matt. 10 : 28 en Openb. 20 : 4 en op andere plaatsen, maar Joseph Smith sprak niet in tegenspraak met het woord van God.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

BEZOEK VAN PRES. ANTHON H. LUND. — Op Vrijdag 6 Aug. arriveerde Pres. Anthon H. Lund, tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap, te Rotterdam. Hij was vergezeld van zijne vrouw en dochter. Eerst bracht hij een bezoek aan het lokaal „Excelsior” St. Janstraat 15, te Rotterdam, en nam daar het gebouw, dat het eigendom der Kerk is, in oogenschouw. Daarna ging hij naar het hoofdkantoor der Zending en deed inzage van boeken en papieren en stelde zich verder op de hoogte van verschillende zaken op de Zending betrekking hebbende. Aangezien zijn tijd zeer beperkt was, zoo vertrok hij des namiddags weder, na zijne tevredenheid met het werk in Nederland en België te kennen gegeven te hebben.

BEZOEK VAN APOSTEL C. W. PENROSE. — Op Zaterdag 7 Aug. arriveerde Apostel C. W. Penrose, President der Europeesche Zending, te Rotterdam. Zijne vrouw vergezelde hem. Op Zondag 8 Augustus des smorgens ten 10 uur, woonden beiden de vergadering te Amsterdam bij. Deze vergadering werd in het gewone vergaderlokaal gehouden, de Wittenkade 109. President J. H. Walker sprak eenige woorden van welkom tot de aanwezigen en stelde Apostel Penrose en zijne vrouw voor. Toen sprak zuster Romania B. Penrose tot de aanwezigen over de organisatie der Zuster-Hulpvereniging en over de vrijheid welke de Mormoonsche vrouwen in Utah genieten. Zij zeide, dat het belachelijk is de verhalen te lezen die omtrent Utah en de Mormonen geschreven worden. Zij besprak verder de roeping der vrouw met betrekking tot het opvoeden hunner kinderen en spoorden allen aan God te dienen.

Daarna sprak Apostel Penrose over zijne reizen in het noorden van Europa en over de godsdienstige en maatschappelijke verdeeldheid in de wereld. Hij toonde aan dat de oorlogen en ellende in de wereld veroorzaakt zijn door het verlaten van de wegen des Heeren, maar dat deze dingen spoedig een einde zullen hebben, want dat een tijdperk van vrede en gerechtigheid is voorspeld geworden. Het Evangelie moet den weg voor deze dingen bereiden en een ieder moet medearbeiden tot het verkrijgen dezer dingen.

Er waren omtrent 300 personen in deze vergadering en met groote aandacht werd geluisterd.

Des avonds ten 7 uur werd er eene vergadering gehouden in het lokaal „Excelsior” te Rotterdam. Nadat President J. H. Walker een woord van inleiding had gesproken, sprak zuster Romania B. Penrose en daarna Apostel Penrose. Beide

redevoeringen zullen later in „De Ster” vermeld worden en daarom zullen wij er thans niets van aanhalen.

De zaal was overvol, verscheidene boeken en traktaatjes werden uitgegeven en eenige adressen verkregen.

Ouderling W. J. De Brij vertolkte voor Apostel en zuster Penrose, daar zij in het Engelsch spraken.

Op Maandag 9 Augustus werd er een bijzondere vergadering voor de zendelingen gehouden, alwaar Pres. C. W. Penrose tot de zendelingen sprak en vele inlichtingen en raadgevingen gaf. Des namiddags vertrok hij en zijne vrouw weder naar Engeland.

TEVREDENHEID.

Het „N. v. d. D.” schreef een mooi artikel over dit onderwerp en wij zullen voor onze lezers er een gedeelte uit overnemen.

Het blad schrijft:

Onze tijd is weinig geschikt om den menschen tevredenheid te leeren. Er zijn tegenwoordig, misschien meer dan ooit te voren, allerlei dingen, die de ontevredenheid opwekken en kweeken. De strijd om het bestaan valt velen zóó zwaar, dat de rust en de vrede des gemoeds dreigen verloren te gaan om plaats te maken voor klacht en murmureering. De zucht om vooruit te komen in de wereld doet een jacht ontstaan naar steeds meer, zoodat men als het eene verkregen is alweer hunkert naar het andere. De wensch om zijn stand op te houden baart menigeen angstige zorgen, omdat hetgeen hij heeft hem niet in staat stelt om te krijgen wat hij meent noodig te hebben of om te doen, wat zijn positie van hem schijnt te eischen.

Het aantal ontevredenen wordt steeds grooter. Stelselmatig wordt de ontevredenheid zelfs gepredikt als het eenige middel om te komen tot lotsverbetering voor hen die meenen dat zij verongelijkt zijn in hun recht op maatschappelijk welzijn. Wie in het hoogste materieel levensgenot het hoogste geluk denkt te vinden, kan niet anders dan ontevreden zijn, als hij minder daarvan heeft dan een ander. Zijn levensbeschouwing staat echter op een laag peil. En daarmede allereerst behoorde hij ontevreden te zijn.

De ware tevredenheid is geheel onafhankelijk van stoffelijke dingen. Zij wordt niet bevorderd door welvaart of rijkdom, door roem of eer, door gezondheid en levenslust. Maar evenmin kan zij geroofd worden door tegenspoed of armoede, door vergetelheid of smaad, door smart of krankheid. Zij komt voort uit de innerlijke gesteldheid van den mensch en is de schat, die alleen bewaard kan worden

in een hart, dat de vergankelijke dingen alleen in hunne betrekkelijke waarde erkent, en in de geestelijke goederen, die onvergankelijk zijn, den waren rijkdom geniet.

„Wie is de rijkste mensch?” werd van Democritus gevraagd. „Die arm is aan begeerten”, luidde zijn antwoord. Socrates was het volkomen met hem eens, toen hij zeide: „Die de minste behoeften heeft.” Een tevreden mensch is dus de rijkste. Want wie tevreden is met wat hij heeft laat zich niet beheerschen door allerlei begeerlijkheden en door steeds nieuwe begeerten en scheidt zich geen behoeften die hij niet vervuld kan krijgen, want hij heeft genoeg aan het noodige.

„Hoeveel verdient gij?” vroeg Lodewijk XI eens aan een koksjongen. — „Precies zooveel als de Koning”, was het onverschrokken antwoord van den knaap. — „En hoeveel verdient de Koning dan?” vroeg deze weer. — „Zooveel als hij noodig heeft,” antwoordde de jongen. — Zoo jong nog maar en zoo wijs reeds, zou men kunnen zeggen. Niet ieder toch heeft evenveel noodig en wie in hetgeen hij noodig heeft voorzien kan, die heeft genoeg. Genoeg is meer dan veel. En dit is juist iets eigenaardigs: hoe meer iemand heeft, des te meer meent hij vaak noodig te hebben en op die wijze krijgt hij nooit genoeg. Wie daarentegen gewend is weinig behoeften zich te scheppen, die heeft in den regel genoeg om in dat weinige te voorzien. Merken wij het niet dagelijks op, dat menige arme, tevreden met hetgeen God hem toeschikt, gelukkiger is dan vele rijken, die niettegenstaande hunne schatten toch nog maar steeds naar meer verlangen? Dwaas handelt, wie in ontevredenheid den rijke of den hooggeplaatste benijdt en de zorgen verlangt, die de rijkdom en de eer meebrengen.

Het is toch eigenlijk vreemd, dat er zoo weinig tevredenheid gezien wordt, zelfs bij hen die gelooven in God, die alle dingen met wijsheid en liefde bestuurt en in Zijne goedheid alles leidt ten goede dergenen die Hem liefhebben. Moesten zij in dit geloof niet een grond vinden om niet slechts zich te schikken, maar ook zich te verblijden in alles wat Hij geeft en wat Hij doet? Aan het Godsbestuur gelooven — en dit doen de meesten onzer nog of zij zeggen althans het te doen — en toch ontevreden zijn met Gods leidingen en schikkingen, vloekt tegen elkander. Men kan eigenlijk met even weinig recht spreken van een ontevreden geloovige, als van een vierkanten cirkel. Uit de tevredenheid moet dus de waarachtigheid van het geloof blijken.

Alleen de tevreden mensch is een gelukkig mensch. Hij ziet overal den zonneshijn des levens en zijne tevredenheid is de steen der wijzen, die alles wat er mee in aanraking komt voor hem tot goud maakt. Op de plaats waar hij zich door God gesteld

weet, is hij dankbaar. Al is die plaats ook nog zoo bescheiden, hij heeft er zijn roeping te vervullen. En die zijn roeping verstaat en vervult is nooit onnut, maar als een gezegende anderen ten zegen. Dit wetende en hierin zich verblijdende, blijft hij tevreden en verlangt niet telkens naar iets anders.

BEVOLKINGSCIJFERS.

St.-Ct. no. 177. bevat het bevolkingscijfer van het Rijk, op 1 Januari.

Provinciën.	Mannen.	Vrouwen.	Totaal.
Noord-Brabant	310.425	390.676	620.101
Gelderland	323.832	315.599	639.431
Zuid-Holland	663.457	699.820	1.363.277
Noord-Holland	537.421	566.093	1.103.514
Zeeland	115.362	116.596	231.958
Utrecht	139.960	145.520	285.480
Friesland	182.727	180.182	362.912
Overijssel	193.108	186.726	379.834
Groningen	164.383	166.830	331.213
Drente	90.334	82.558	172.892
Limburg	170.921	163.665	334.586
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
	2.891.930	2.933.268	5.825.198

UWE VROUW IS VOOR U GEGAAN.

Een man had de gewoonte tot zijne vrouw te zeggen, wanneer zij naar een godsdienstoefening ging: „Ga voor mij ook en neem mijn beurt maar waar”. Zijne vrouw stierf en na eenigen tijd droomde hij, dat ook hij was gestorven en aan de poort des hemels kwam. Toen hij vroeg om binnen gelaten te worden, klonk het hem tegen: „Uwe vrouw is voor u gegaan en neemt uwe beurt waar.”

Gelukkig was het maar een droom en kon hij deze les ter harte nemen.

Wees bij den kwaadspreker doof en bij den twistzieke dom.

Wij allen leeren gaan door eerst te struikelen.

AFSCHEIDSGROET.

Bij mijn vertrek naar Zion roep ik mijn broeders en zusters in het Evangelie een laatst vaarwel toe en dank hun voor de liefde en toegenegenheid mij betoond, en zoo ook den velen vrienden die ik op mijne zending in Nederland heb ontmoet. Mijn innigste wensch is, om voort te gaan op den smallen weg des levens en te volharden tot het einde. En ik roep mijne broeders en zusters in het zelve, onverschillig wat hun lot ook mag zijn en te bedenken alleen dat alleen voor hen die volharden tot het einde een heerlijk loon is weggelegd.

Vaarwel, God zegene u allen

uw broeder in Christus
P. ZIYSLING.

AANGEKOMEN.

4 Augustus — Ouderling Lester J. Cannon uit Salt Lake City, Utah. Hem is de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

4 Augustus — Ouderling Grant C. Brown uit Ogden, Utah. Hem is de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

ONTSLAGEN.

9 Augustus — Ouderling Paul Zysling van de Arnhemsche Conferentie is eervol van zijn werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam den 17 Nov. 1907 te Rotterdam aan en was eerst werkzaam in de Groningsche Conferentie. Daarna op 18 Feb. 1908 werd hij verplaatst naar de Amsterdamsche Conferentie en van daar op 4 Aug. 1908 naar de Arnhemsche Conferentie.

Voor de jeugd dient veel gedaan

Dient ook veel vermeden:

Kinderharten zijn als was,

Harten om te kneeden.

VAN ZEGGELEN.

Wees gauw tevreden met wat gij hebt, maar niet gauw met wat gij zijt.

Wanhoop niet in nood, als gij God niet ziet komen met hulp; God komt wel eens van een anderen kant, dan van waar gij Hem wacht.

EERE WIEN EERE TOEKOMT.

OPMERKING — 29 Juni 1909 was een heugelijke dag voor Salt Lake City. Ongeveer 4000 ouden van dagen uit den staat Utah, allen boven 70 jaar, werden onthaald op een auto-rit door de stad (waarvoor zoowat 300 automobielen gebruikt werden), op een tafeltje-wèlbereid op het Tempelplein en op een goed geslaagd programma in den Tabernakel. Dit is één van de wijzen waarop de kranige pioniers, de stoere woestijn-ontginners, nu aan den avond van hunnen harden levensdag, geëerd worden door een dankbare nakomelingschap.

Ziet gij die gebogen oudjes,
Grijze mannetjes en vrouwtjes,
Zachte glans in de ooge-lamp,
Tuigend van gewonnen kamp,
Wangen ruw van 't zonnebranden,
Grove en hard-vereelte handen?
't Is een heldenheir-restant,
Stichters van een wonderland!

Dagen, weken, maanden trokken
Deze dapp'ren onverschrokken
Door een woest, onveilig oord,
Steunend op des Heeren woord,
Dat moderne Godsgezanten
In een vrucht'b'ren bodem plantten,
Waar het diepe wortelsschoot,
Welig groeide: een sterke loot.

't Werd een boom, 't geloof dier braven,
Gaf hun kracht tot zwoegen, slaven;
Waar geen ander 't had beproefd,
Hebben zij vol hoop getoefd
Tot de wildernisse bloeide,
't Land van melk en honig vloeide,
Dat voorheen, van dorst versmacht,
Nooit een oogst had voortgebracht.

SALT LAKE CITY, UTAH.

Laat ze smullen en zich laven
Aan de kostelijke gaven
Van een dorre wildernis,
Die door hen herschepen is
In een lustoord van landouwen,
Gaarden, schuren, schoolgebouwen,
Woningen en tempels Gods,
Hunne roem en hunne trots!

Dat de redenaar vertelle,
Tot u 't vocht in de oogen welle,
Hun volharding, moed en deugd,
Waardig voorbeeld voor de jeugd!
Huldigt hen met jubelkreten!
Laat de gansche wereld weten
Hun merkwaardig levenslot,
Tot verheerlijking van God!

Laat ze in vliegende auto's rijden!
't Zal hun oude hart verblijden,
Nu eens zóó door 't oord te gaan
Waar zij maakten de eerste paân;
Waar zich 't moede lijf langs sleepte,
Waar hen 't stof in de oogen zweepte,
Waar hun voet zich heeft gewond
Aan den ruwen, harden grond.

FRANK I. KOOYMAN.

INHOUD.

Geesten	Blz. 257	Uwe vrouw is voor u gegaan	Blz. 270
Hadden zij een beteren weg gekozen?	„ 263	Afscheidsgroet	„ 271
De Ziel	„ 265	Aangekomen	„ 271
In ons eigen Zendingsveld	„ 267	Ontslagen	„ 271
Tevredenheid	„ 268	Eere wien eere toekomt	„ 272
Bevolkingscijfers	„ 270		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B,
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.